

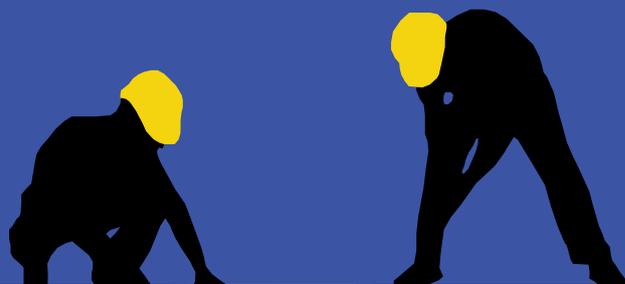

PuntBCN

EI **DIÀLEG**
és la **RELACIÓ**
amb l'**ALTRE**,

SIGUI ^{qui} _{com} SIGUI

MEMÒRIA 2017

ÍNDEX

**1. PUNTBCN PER A LA CULTURA
DE LA TROBADA I EL DIÀLEG**

4

2. PROGRAMA

5

3. RELAT DE LES ACTIVITATS

6

4. XIFRES

8

5. DIFUSIÓ I REPERCUSSIÓ

10

6. TESTIMONIS

12

7. EDICIÓ PUNTBCN 2018

14

1. PUNTBCN PER A LA CULTURA DE LA TROBADA I EL DIÀLEG

DES DEL DIÀLEG I LA TROBADA ES POT TREBALLAR, SUMANT SENSIBILITATS I IDEES.

A la segona edició de PuntBCN va tornar a guanyar el diàleg. A les Cotxeres de Sants, al cor de Barcelona. Un cap de setmana de maig de 2017 per a la trobada entre homes i dones que s'esforcen per construir el món i compartir la passió que els mou. Exposicions, concerts, taules rodones, conferències, networking per dialogar i oferir propostes als reptes culturals, polítics i educatius de les nostres societats. Amb la participació de ponents, entre molts altres, com el president de la Fraternitat de CL Julián Carrón, l'escriptor Sebastià Alzamora, el pedagog Gregori Luri, el director general d'Afers religiosos

de la Generalitat de Catalunya, Enric Vendrell, el periodista Antoni Puigverd o l'escriptora i columnista Pilar Rahola.

PuntBCN és una resposta audaç a les necessitats socials dels nostres dies. De forma original i dinàmica, aquest esdeveniment cultural és una crida al canvi d'actitud, a repensar la manera d'afrontar els problemes. S'adreça a tothom. És un altaveu per a les ONG i els més necessitats. Un expositor per a les empreses. Un lloc per a la gent compromesa. Sense renunciar al rigor i la pluralitat, volem inventar camins per a construir.

Des del diàleg i la trobada es pot treballar, sumant sensibilitats i idees. Per assumir una responsabilitat social capaç d'oferir alternatives intel·ligents i adequades a les diferents necessitats, a PuntBCN donem veu al compromís ciutadà. Perquè si es vol arribar a tothom, cal escoltar tothom. Perquè entenem que el diàleg neix del compromís amb la vida de l'altre, superant l'àmbit de les conviccions ideològiques. És un repte arriscat, però desitgem fer caure els murs que separen, viure exposats per arribar a l'altre. Així és possible gaudir de l'encontre "bell i desarmat" entre homes. Perquè entenem que El diàleg és la relació amb l'altre, sigui qui sigui, sigui com sigui.

Gràcies al treball de més de 120 voluntaris, PuntBCN és una iniciativa elaborada i sostinguda per persones que desitgen impulsar i promoure processos de creativitat social i cultural. Aquesta jornada és un punt de partida per a homes i dones de diferents creences, tradicions i cultures que lluiten per la comprensió recíproca, la construcció mútua i l'amistat veritable. Ho arrisquem tot al desig de justícia, de veritat i de bellesa de cada home i que és el fonament de tot diàleg autèntic.

OBJECTIUS

Fomentar la cultura a Catalunya en totes les seves manifestacions, afavorint la generació de noves idees que activin els processos de creació i la seva difusió.

Potenciar les relacions personals i la convivència mitjançant la realització de trobades, activitats culturals i donant veu a experiències enriquidores.

Promoure el coneixement i el diàleg entre les diverses cultures i pensaments.

Fomentar l'educació com a coneixement de la realitat en tota la seva amplitud partint del desig de bé de l'altre.

Construir el bé comú partint del compromís amb la identitat cultural pròpia.

2. PROGRAMA

📍 Cotxeres de Sants Divendres, 12 de MAIG

19.00h **Inauguració PuntBCN 2017**

19.30h Taula rodona.
«Educar: des d'on començar de nou?»

Ponents:
Luis Font i Espinós, president del Consell Escolar de Catalunya
Anna Ma de Monserrat Vallvé, doctora en Pedagogia
Gregorio Luri, doctor en filosofia, educador y assessor pedagògic
Modera:
Ferran Riera, director de l'Escola Lliassach

📍 Cotxeres de Sants Dissabte, 13 de MAIG

9.00h Esmorzar.
«El diàleg és vida»
(amb la col·laboració de la Direcció General d'Afers Religiosos)

Ponents:
Enric Vendrell, director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya
Mohamed El Amrani, president de l'Associació cultural Xarxa de Convivència de Roses
Moriah Ferrús, directora de culte de la Comunitat Jueva Atld de Catalunya
Anna Almuni, delegada d'Apostolat seglar de l'arquebisbat de Barcelona
Modera:
Lluís Bou, director de PuntBCN

11.00h Presentació de l'exposició.
«De l'amor ningú no fuig: experiència de l'APAC de Brasil»
Les polítiques penitenciàries i la protecció i assistència al condemnat.

Ponents:
Javier Restán, comissari de l'exposició "De l'amor ningú no fuig"
Jordi Gómez Ginés, cap de l'Àrea de Serveis Socials d'Execució Penal de Barcelona
Testimoni personal, Fundació per a la reinserció de les dones
Modera:
Peter Kibiru, treballador social de la Fundació Concepció Juvanteny

12.45h Taula rodona.
«La persona, al centre: amb l'audàcia del realisme»
Encontre solidari sobre la col·laboració entre l'administració pública, l'empresa i l'entitat sense ànim de lucre.

Ponents:
Pilar Solanes Salse, directora del programa Salut de l'Ajuntament de Barcelona
Montse Mesas, delegada social a Grupo Cleece
Pepita Rodríguez i Molinet, ex-responsable de l'Àrea de Treball Social de Barcelona
Modera:
Jordi Bosch, director del Banc Farmacèutic

17.30h Un cafè literari amb Sebastià Alzamora.
«Res no existeix que no valgui la pena»

Ponents:
Sebastià Alzamora, escriptor i col·laborador habitual del diari Ara
Modera:
Josep Maria Sucarrats, professor universitari

19.00h Taula rodona.
«La pobresa, mare i mur»

Ponents:
Víctor Primc, col·laborador a les Villas de Buenos Aires
Mn Peio Sánchez, rector de la parròquia Santa Anna de Barcelona
Modera:
Jorge Martínez, professor universitari

22.00h Concert.
Songs from the other side

Dialoguem amb Leonard Cohen, George Michael, Amy Winehouse, Michael Jackson, David Bowie...

📍 Teatre Casinet Diumenge, 14 de MAIG

11.00h Presentació del llibre
La belleza desarmada

Participen:
Julián Carrón, autor del llibre, responsable internacional de CL
Pilar Rahola, escriptora, columnista a La Vanguardia i col·laboradora a tertúlies de televisió i ràdio
Modera:
Lluís Bou, director de PuntBCN

13.00h **Eucaristia**

presidida per **Juan José Omella**, arquebisbe de Barcelona

14.00h **Clausura**

Dinar "en diàleg"

3. RELAT DE LES ACTIVITATS

PRESENTACIÓ PUNTBCN

Sense murs

Inauguració a càrrec de Lluís Bou, director de PuntBCN.
«PuntBCN és vida. Bellesa. Intensitat. Interès, sorpresa, alegria. Companyia i gratuïtat. Totes aquelles coses que són possibles només amb l'altre. És diversitat. Perquè el que dona forma a la nostra identitat és l'altre.»

TAULES RODONES

«Educar: des d'on començar de nou?»

L'assessor pedagògic Gregori Luri, la pedagoga Anna Ma de Montserrat

i el president del Consell Escolar de Catalunya, Lluís Font, van mantenir un intens diàleg al voltant de les qüestions més urgents de l'educació i del seu desplegament curricular en els propers anys.

INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ

«De l'amor ningú no fuig: experiència de l'APAC de Brasil»

L'exposició va presentar l'exitosa experiència de les polítiques penitenciàries d'APAC. Presons sense policies ni funcionaris, gestionades íntegrament per voluntaris. Davant d'un auditori de més de dues-centes persones, i en un testimoni colpidor d'una història personal gens fàcil, Amparo Rubí, que és ajudada per la Fundació ARED, va afirmar que «el mal mai no té l'última paraula».

«El diàleg és vida»

Enric Vendrell, director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, es va posar al capdavant d'una taula rodona amb representants dels cultes més estesos a Catalunya. En un moment com l'actual, la trobada entre Mohamed El Amrani, Moriah Ferrús, Ada Castells i Anna Almuni, va ajudar a trencar els tòpics: diversitat religiosa no és sinònim de conflicte. Sense diversitat no hi ha diàleg, ni vida.

«La persona, al centre: amb l'audàcia del realisme»

És pot aconseguir que l'empresa, l'administració pública i el tercer sector treballin junts. Per la vocació de servei, s'atén a la necessitat de la persona i es recorren camins originals i audaçs.

Aquest és un dels projectes que realitzen Pilar Solanes, directora del programa de Salut de l'Ajuntament de Barcelona, Pepita Rodríguez, ex-responsable de l'Àrea de Treball Social de Barcelona, Montse Mesas, delegada social de Grup Clece, i Jordi Bosch, director del Banc Farmacèutic.

«La pobresa, mare i mur»

La pobresa és un dels grans reptes del nostre temps. Sovint és un tema desatès, que costa de veure. En canvi, Víctor Primc, col·laborador a l'Hogar de Cristo de les Villas de Buenos Aires, Mn. Peio Sánchez, rector de la parròquia Santa Anna de Barcelona, i Gerardo López, pare de família i dissident, van mostrar com la pobresa els ha fet despertar i els ha llençat a un compromís més seriós amb la problemàtica social i amb la seva pròpia necessitat.

«Res no existeix que no valgui la pena»

A PuntBCN apostem per la cultura, la música i la literatura. En el marc d'un cafè-entrevista literari, el genial escriptor Sebastià Alzamora va compartir algunes experiències personals i va declamar versos del seu últim recull de poemes.

CONCERT

«Songs from the other side»

L'experiència de la música afavoreix el terreny per al verdader diàleg. El concert va recuperar la paraula dels grans artistes que han trobat la manera d'expressar-se amb genialitat i transmetre amb passió la seva experiència.

L'ACTE CENTRAL

Presentació del llibre La belleza desarmada

Un diàleg apassionant i desarmat. Julián Carrón, autor del llibre La belleza desarmada i president de la Fraternitat de CL, va afrontar amb la periodista Pilar Rahola els reptes que desafien la convivència en els nostres dies. Van oferir unes claus d'interpretació sobre el que ens està passant i van respondre amb una contribució pertinent i adequada. «Em vas abraçar amb el teu llibre», va proclamar Rahola quan Julián va recordar la responsabilitat que tenim i que «encara no s'ha enfosquit la possibilitat de trobar-nos».

4. XIFRES: MÉS DE 1500 PERSONES PARTICIPEN AL PUNT BCN

Més de
1.500
visitants

La riquesa de PuntBCN és la diversitat del públic que hi assisteix: persones de diferents tradicions, creences i cultures, treballadors, emprenedors i empresaris amb motivacions diverses, famílies, universitaris i joves de totes les edats. PuntBCN no es pot reduir als interessos d'un segment de la població. Respon al desig àmpliament estès de construir una societat plural, on tothom hi tingui cabuda i s'hi pugui expressar lliurement. No depèn de beneficis partidistes, sinó d'un interès transversal.

Més de
20
activitats

Taules rodones conferències
testimonis grups de treball.

Més de
50
ponents

Punt BCN convida anualment a persones de diferents àmbits a participar en aquest diàleg partint de la seva experiència i les seves pròpies inquietuds. Enguany ens ha acompanyat de manera especial Julián Carrón, President de la Fraternitat de Comunió i Alliberament, i moltes altres persones: líders d'opinió com Pilar Rahola o Sebastià Alzamora; personalitats del sector educatiu com el pedagog Gregorio Luri o el President del Consell Escolar de Catalunya, Lluís Font; o persones que treballen directament en la intervenció social com Víctor Primc, col·laborador a l'Hogar de Cristo de les Villas de Buenos Aires; entre molts d'altres.

Entre
20 i 30
patrocinadores
col·laboradores

Des de Pimes a empreses esteses per tot el territori de l'estat amb milers de treballadors (Dino Gelati, Clece, LEF ingenieros,...), ONGs (Cesal, Banc Farmacèutic) i fundacions (Fundació Ared o Obra Social La Caixa) i administracions públiques (Ajuntament de Barcelona o la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat).

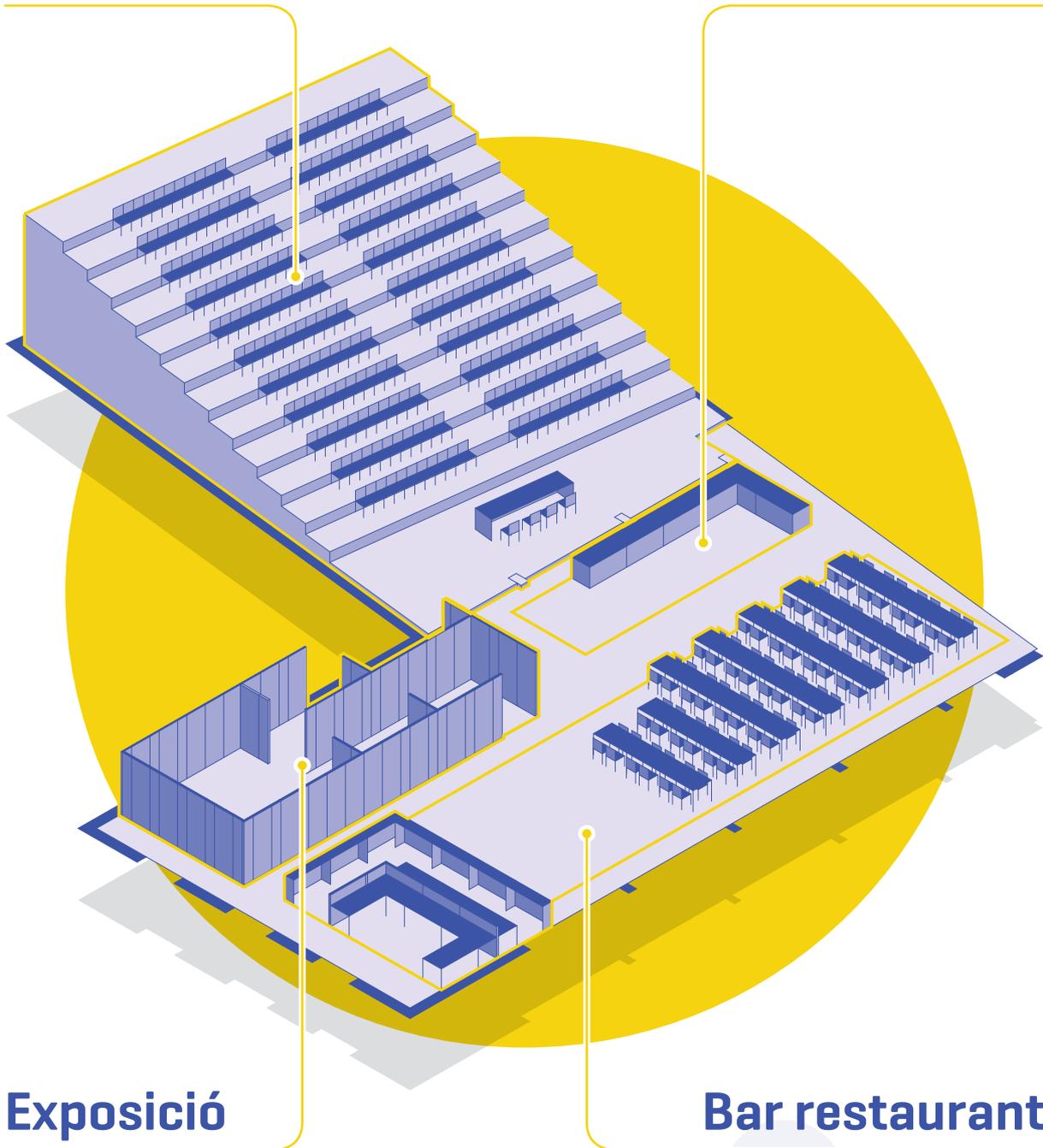
Més de
120
voluntaris

Els més de 120 voluntaris són els protagonistes de PuntBCN. Ells fan possible l'organització d'aquest esdeveniment: donen el seu temps de manera gratuïta i desinteressada. Aquestes persones sostenen la responsabilitat de tots els aspectes del projecte. Entre ells s'hi troben batxillers, estudiants universitaris, adults i gent gran de diferents condicions i professions.

Auditori

Stands

Exposició

Bar restaurant

5. DIFUSIÓN I REPERCUSSIÓ

Prensa

ARROGANCIA O ALEGRÍA

Antoni Puigverd | La Vanguardia
26 mayo 2016

Capaneo era fuerte y arrogante. Durante el asedio de Tebas, proclamó que ni siquiera Zeus podría evitar su victoria. Zeus respondió con un rayo, que lo aplastó. Lo explica Esquilo. Capaneo reaparece en la Comedia de Dante (Inferno, C. XIV): soporta una eterna lluvia de fuego y sigue maldiciendo a Dios.

Alberto Savorana reporta indirectamente el mito de Capaneo en su monumental biografía de Don Giussani, el fundador de Comunione e Liberazione (Luigi Giussani: su vida. Ed. Encuentro, 2015), que presentamos el otro día en Barcelona. He aquí la anécdota: un chico visita el confesionario del joven cura Giussani para decirle: "Mire, yo no creo, vengo a la fuerza: mi madre me obliga". Conversan un rato y, buen alumno de letras, el chico cita a Capaneo. "No puede negar que la verdadera estatura del hombre es la de Capaneo, el gigante que desafiaba a Dios diciendo: 'Yo no puedo liberarme de las cadenas con las que me tienes preso, pero no puedes impedir que te maldiga'. Esta es la verdadera altura del hombre". Tras unos segundos de vacilación, Giussani responde: "Pero ¿no es más grande aún amar el infinito?". El chico se larga, pero al cabo de unos meses regresa diciendo: me está royendo por dentro como la carcoma su frase: "¿No es más grande aún amar el infinito?".

La anécdota es una de las que reporta la colosal biografía que ha escrito Savorana, director de la revista Huellas y portavoz de Comunione e Liberazione. Si la he elegido entre mil es porque determinó un giro en la vida de Don Giussani: abandonando la carrera de estudios, se dedicó

a los jóvenes. En contacto con los escolares se da cuenta de que, en una época de omnipresencia católica, los chicos ignoran por completo la fe. Entre los católicos se da por hecho que los principales escollos de la fe son externos: materialismo, laicismo, relativismo, hedonismo. Pero Giussani detecta que el escollo principal es el propio catolicismo: y es que para la mayor parte de los bautizados, la fe no responde a una motivación interna, no incide en el comportamiento y abona el clima de escepticismo en el que fructifican las ideologías que la suplantán.

RELIGIÓN

FE EN EL MUNDO | Antoni Puigverd

Arrogancia o alegría

Capaneo era fuerte y arrogante. Durante el asedio de Tebas, proclamó que ni siquiera Zeus podría evitar su victoria. Zeus respondió con un rayo, que lo aplastó. Lo explica Esquilo. Capaneo reaparece en la Comedia de Dante (Inferno, C. XIV): soporta una eterna lluvia de fuego y sigue maldiciendo a Dios.

de un mundo cambiante y en proceso de laicización. Pero Giussani detecta que el escollo principal es el propio catolicismo y es que para la mayor parte de los bautizados la fe no responde a una motivación interna, no incide en el comportamiento y abona el clima de escepticismo en el que fructifican las ideologías que la suplantán.

LA OBEEDIENCIA CRISTIANA –SUGIERE GIUSSANI– NO ES SUMISIÓN SINO AMOR, NO ES ACATAMIENTO SINO ALEGRÍA POR CADA INSTANTE DE ENCUENTRO CON EL OTRO

"No vivo en vano: es mi obsesión". Esta idea que regía la vida de Don Giussani se convirtió en el corazón de Comunión y Liberación (CL). Una vida con sentido, exprimida sin pausa en el descubrimiento Cristo, el amigo que la revolucionó. CL no es un movimiento eclesial más, no busca reformar la iglesia. Busca confrontarse con la realidad de un mundo cambiante y

en proceso de laicización. Un mundo nominalmente cristiano pero que prescinde de la fe en todo lo que es vital: amor, estudio, trabajo, política, diversión.

En plena ebullición de la izquierda universitaria, una corriente cristiana se atrevió a abanderar la liberación como complemento de la comunión. Los cielini (por las siglas de CL) fueron caricaturizados como el brazo estudiantil democristiano; pero, si bien cometieron algunos errores en este sentido, su movimiento persiste por la naturalidad con que experimentan la fe como presencia iluminadora de la vida.

"¡Cristo no está en el cielo entre las legiones de ángeles y en la tierra indica los valores morales que se deben observar! Cristo está dentro de mi relación con cualquier cosa, con cualquier persona, en cualquier caso (...). ¡La relación con la gente y con las cosas es una lente que refleja la presencia, una presencia!". Para Giussani, la experiencia cristiana no puede descansar tan sólo en la tradición, ya deshilachada, sino en la presencia de Cristo, entendida como el reconocimiento del otro y, por consiguiente, en la vivencia comunitaria.

La obediencia a Cristo y la Iglesia caracterizó su vida. Tanto que, antes de morir, decía a su hermana Livia: "Recuerda que he obedecido, siempre he obedecido". Podríamos describir la obediencia como la línea roja que separa la premodernidad de la modernidad. El hombre contemporáneo, como Capaneo, no quiere obedecer. Maldice o prescinde de Dios. Quiere ser Dios, aunque generalmente es esclavo de objetos, pasiones, ideologías. Ahora bien, la obediencia de Giussani no apela a un Dios abstracto, sino a la presencia del otro. La obediencia cristiana – sugiere – no es sumisión, sino amor, no es acatamiento sino alegría por cada instante de encuentro con el otro. La vivencia del instante, al cultivarse como semilla, convierte la alegría en un esbozo del infinito.

La obediencia cristiana – sugiere Giussani – no es sumisión sino amor, no es acatamiento sino alegría por cada instante de encuentro con el otro

Podríamos describir la obediencia como la línea roja que separa la premodernidad de la modernidad. El hombre contemporáneo, como Capaneo, no quiere obedecer. Maldice o prescinde de Dios. Quiere ser Dios, aunque generalmente es esclavo de objetos, pasiones, ideologías. Ahora bien, la obediencia de Giussani no apela a un Dios abstracto, sino a la presencia del otro. La obediencia cristiana – sugiere – no es sumisión, sino amor, no es acatamiento sino alegría por cada instante de encuentro con el otro. La vivencia del instante, al cultivarse como semilla, convierte la alegría en un esbozo del infinito.

BELLEZA DESARMADA

Pilar Rahola | La Vanguardia
21 abril 2017

El domingo pasado tuve el honor de presentar el libro *La belleza desarmada* del sacerdote Julián Carrón, presidente de Comunión y Liberación. El acto se enmarcó en las jornadas del PuntBCN, un lugar de encuentro cuyo lema es una declaración de principios: "El diálogo es la relación con el otro, sea quien sea, sea como sea". Y haciendo honor a dicho lema, se inició un intenso y profundo diálogo entre un sacerdote católico y quien esto escribe, tan interesada en la trascendencia espiritual como incapaz de entender el concepto de la deidad.

Sin embargo, importó poco que uno fuera creyente y la otra, descreída, porque el diálogo se estableció en el marco de dos principios fundamentales y, según Carrón, fundacionales del cristianismo: la libertad individual y el respeto al prójimo. Y así fue como, desde las dos orillas de la pulsión espiritual, la de la fe religiosa y la de duda racionalista, fuimos desgranando los nudos de la madeja de este tiempo tan convulso y tan desconcertante. Julián expuso la belleza desarmada de esa fe cristiana que se presenta a los otros desnuda de atributos, sin escudos, ni ambiciones, con el único propósito de servir a la humanidad; y en esa esgrima amable entre ambos, personalmente le respondí que esa fe me era extraña, pero que me resultaba luminoso lo que conseguía en los creyentes. Una fe que sólo podía nacer de la libertad, hasta el punto de que, citando a Ratzinger, Carrón recuerda en su libro que el cristianismo perdió su pureza cuando, después del edicto de Teodosio, dejó de ser una opción y se convirtió en una imposición. Coincidió plenamente con ello e incluso añadió: el cristianismo ha vuelto a ser muy interesante, desde que no es la religión del poder y se labra en la resistencia y la voluntad, especialmente en aquellas zonas donde la fe cristiana está siendo severamente perseguida. Es decir, la dificultad retorna al creyente a la pureza de los orígenes y a la esencia de su mensaje, que no es otro que usar a Dios como motor para darse a los seres humanos. Una idea que tiene tanta fuerza, que resulta revolucionaria.

LA VANGUARDIA 37

Pilar Rahola

Belleza desarmada

El domingo pasado tuve el honor de presentar el libro *La belleza desarmada* del sacerdote Julián Carrón, presidente de Comunión y Liberación. El acto se enmarcó en las jornadas del PuntBCN, un lugar de encuentro cuyo lema es una declaración de principios: "El diálogo es la relación con el otro, sea quien sea, sea como sea". Y haciendo honor a dicho lema, se inició un intenso y profundo diálogo entre un sacerdote católico y quien esto escribe, tan interesada en la trascendencia espiritual como incapaz de entender el concepto de la deidad. Sin embargo, importó poco que uno fuera creyente y la otra, descreída, porque el diálogo se estableció en el marco de dos principios fundamentales y, según Carrón, fundacionales del cristianismo: la libertad individual y el respeto al prójimo. Y así fue como, desde las dos orillas de la pulsión espiritual, la de la fe religiosa y la de duda racionalista, fuimos desgranando los nudos de la madeja de este tiempo tan convulso y tan desconcertante. Julián expuso la belleza desarmada de esa fe cristiana que se presenta a los otros desnuda de atributos, sin escudos, ni ambiciones, con el único propósito de

El cristianismo vuelve a ser interesante, desde que no es la religión del poder y nace de la voluntad

EL CRISTIANISMO VUELVE A SER INTERESANTE, DESDE QUE NO ES LA RELIGIÓN DEL PODER Y NACE DE LA VOLUNTAD

servir a la humanidad; y en esa esgrima amable entre ambos, personalmente le respondí que esa fe me era extraña, pero que me resultaba luminoso lo que conseguía en los creyentes. Una fe que sólo podía nacer de la libertad, hasta el punto de que, citando a Ratzinger, Carrón recuerda en su libro que el cristianismo perdió su pureza cuando, después del edicto de Teodosio, dejó de ser una opción y se convirtió en una imposición. Coincidió plenamente con ello e incluso añadió: el cristianismo ha vuelto a ser muy interesante, desde que no es la religión del poder y se labra en la resistencia y la voluntad, especialmente en aquellas zonas donde la fe cristiana está siendo severamente perseguida. Es decir, la dificultad retorna al creyente a la pureza de los orígenes y a la esencia de su mensaje, que no es otro que usar a Dios como motor para darse a los seres humanos. Una idea que tiene tanta fuerza, que resulta revolucionaria.

En algún momento del libro, Julián habla del fin de la Ilustración, una Ilustración que hizo el bien de poner a la razón en el centro del universo humano, pero el mal de creer que era el único motor posible. Y lo cierto es que, desde mi no fe, estoy de acuerdo con él: la Ilustración ha fracasado en su intento de que la razón lo midiera y lo resolviera todo. De ahí que, en este momento de desconcierto profundo, con ideologías totalitarias que nos amenazan y democracias en pleno naufragio, la palabra de Jesús vuelve a ser una idea luminosa. No es la única, pero sin duda es muy necesaria, especialmente cuando la cruz olvida el báculo y la púrpura, y retorna al asfalto. Acabo con una provocación: que los cristianos salgan del armario. Puede que todos no tengamos su fe, pero su fe, a todos nos mejora.

interesante, desde que no es la religión del poder y se labra en la resistencia y la voluntad, especialmente en aquellas zonas donde la fe cristiana está siendo severamente perseguida. Es decir, la dificultad retorna al creyente a la pureza de los orígenes y a la esencia de su mensaje, que no es otro que usar a Dios como motor para darse a los seres humanos. Una idea que tiene tanta fuerza, que resulta revolucionaria.

En algún momento del libro, Julián habla del fin de la Ilustración, una Ilustración que hizo el bien de poner a la razón en el centro del universo humano, pero el mal de creer que era el único motor posible. Y lo cierto es que, desde mi no fe, estoy de acuerdo con él: la Ilustración ha fracasado en su intento de que la razón lo midiera y lo resolviera todo. De ahí que, en este momento de desconcierto profundo, con ideologías totalitarias que nos amenazan y democracias en pleno naufragio, la palabra de Jesús vuelve a ser una idea luminosa. No es la única, pero sin duda es muy necesaria, especialmente cuando la cruz olvida el báculo y la púrpura, y retorna al asfalto. Acabo con una provocación: que los cristianos salgan del armario. Puede que todos no tengamos su fe, pero su fe, a todos nos mejora.

6. TESTIMONIS

“ Una diversitat humana que desperta tota la meua simpatia ”

“ Una de les nits de cants més bella de la meua vida ”

“ El lema és una declaració de principis: el diàleg és la relació amb l'altre, sigui qui sigui, sigui com sigui ”

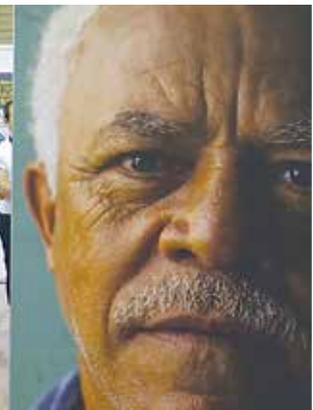

“ El diàleg s'estableix en el marc de dos principis, la llibertat i el respecte ”

“ Compteu sempre amb mi per fer de voluntària. Ha estat un regal! ”

“ Mai havia vist tanta gent en un acte sobre la pobresa farmacèutica ”

7. EDICIÓ PUNTBCN 2018

L'amor és inventiu fins a l'infinit. Traça camins. Descobreix alternatives. No es cansa; viu per arribar a l'altre. Per un altre. Sempre present, raó de si mateix. Per a un altre. És intel·ligent, sagaç, agosarat. Valent. No defalleix. No és ingenu. I no és –ni molt menys– simple poesia. En mig de les dificultats quotidianes, emprèn qualsevol viatge. No fuig a les contrades de la imaginació o el xantatge. Per respirar al costat de qui s'estima, per fer-se carn en les entranyes del viure. L'amor busca el bé, camina, construeix. Escolta i acull. Es fa un amb l'altre. Sempre. S'inventa.

El amor es inventivo hasta el infinito. Traza caminos. Descubre alternativas. No se cansa; vive para alcanzar al otro. Por otro. Siempre presente, razón de sí mismo. Para otro. Es inteligente, sagaz, osado. Valiente. No languidece. No es ingenuo. Y no es –ni mucho menos– simple poesía. En las dificultades cotidianas, emprende cualquier viaje. No huye al terreno de la imaginación o el chantaje. Para respirar cerca de quien se ama, para hacerse carne en las entrañas del vivir. El amor busca el bien, camina, construye. Escucha y acoge. Se hace uno con el otro. Siempre. Se inventa.

3a edició

2018

PuntBCN

per a la cultura de
la trobada i el diàleg

L'AMOR ÉS **INVENTIU** FINS A L'**INFINIT**

27 - 29 d'ABRIL de 2018

Cotxeres de Sants | Barcelona

#PuntBCN

PuntBCN

Patrocinen:

Hi col·laboren:

Associació PuntBCN

C/ Loreto 44, 5^o2^a; 08029. BARCELONA

www.puntbarcelona.cat

[f puntbcn](#)

[@ puntbcn](#)

[Punt_Bcn](#)

[Punt BCN](#)